

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

IN HONOREM
Nuptiarum

ORNATISSIMI
VIRI, DIGNITATE, PRV-
DENTIA, ET AVTORITATE
præstantis, Dn. HIERONYMI LAM-
PERTI, Civis in veterum Sorabo-
rum Metropoli Servesta,

Cum

HONESTISSIMA
ET PVDICISSIMA ANNA
VLRICHIA, CLARISSIMI ET
Doctissimi viri, Dn. M ALBERTI VOITI
Scholæ Servestanz quondam Prætoris, ac
Gymnasij illustris ibidem Professoris
fidelissimi p. m. relicta
viduâ.

A. D. III. Cal. Iulij, Anno cl^olv^oC. VII.
celebrandarum.

Carmina scripta ab amicis,
Quorum sua singulorum versibus nomina
sunt adscripta.

SERVESTÆ,

Excudebat Iohannes Schlect. Anno 1607.

91.
104

IN HONOREM
MAGISTRI

ORNATISSIMO

BRITIA ET ALIA

ARTI CANTONUM

GENE

HONESTISSIMA

EDITIONE

ALICHA

GENE

ARTI CANTONUM

GENE

STAVETE

GENE

ARTI CANTONUM

Γ Α Μ Η Λ Ι Ο Ν,

Ex XXVI. cap. Ecclesiastici
desumptum.

Quam beatus vir perhibetur ille!
Cui datur conjux speciosa, prudens,
Casta, qua vera pietati inhaeret
Dedit a corde.

Nam velut Phœbus decus addit astris
Lucidis cœlo decorato: ita ornat
Sponsa Sponsum, & casta suum maritum
Vxor honestat.

Est Dei donum mulier pudica,
Qua peti debet, neq; junctâ cuiquam est,
Quam viro, qui mente Deo scit uni
Fidere totâ.

Nam, qua honesta est, illa viro tot annos
Prorogat, quot vixit is, & quietum hunc
Efficit, solatia multa miscens
Digna marito.

A 2

AST

Ast sibi quicumq; malam maritam
Duxerit, certè ille sibi venenum
Scorpij sumsisse putatur, omnem **Et**
Deniq; pestem.

Qua suum corpus nimio faletno
Obruit, pœna est: reticere namque
Non potest talis facinus suum atque
Dedecus ingens.

Rebus arcanis tacitisq; virgo,
Qua potest prestare silentia, illa
Est Dei donum superi, viroq;
Gaudia summa.

Nobile haud quicquam invenies sub alti
Nubibus cœli, pretiosiusq;
Nilerit, quàm fœmina, qua modesta est
Prædita lingua.

Ergo fortunatus haberis ipse,
Sponse, cum conjux tibi copuletur
A DEO summo pia, pulcra, prudens,
Cara, pudica.

Nunc DEVM, rerum invoco conditorem
Omnium, ut vivas in amore semper
Cum tuâ Sponsâ, in pietate verâ,
Atque timore.

Quem

Quem rogo toto ex animo, reserues
Te diu cum conjugē sospitem atque
Salvum, & avertat mala cuncta vestris
A Edibus, opto.

Νεογάμοις faustissima quæq; comprecans
Iohannes Hamelius Servestanus
Anhalt, F.

A L I V D.

Nox erat & terras animalia fessa per omnes
Alituum pecudumq; genus sopor altus habebat,
Cessabant strepitu, montes, & sæva filebant
Æquora, ludebantq; leves sine murmure venti;
Membra suo lecto cum iam posuisset honesti,
Et pietatis amans Lampertus, quem facit ipsa
Virtus præclarum, morum quem gratia jactat,
Christe Dei Fili dicens, hominumque Redemptor,
Lingua tibi quænam grates persolvere dignas
Pro meritis posset? tu es aquæ fons ille perennis,
Tu pax & requies, tu spes vitæ atque salutis,
Tu bonitatis amor, quo nos amplecteris omnes
Tu cælum linquens nostri devictus amore
Factus es in terris contemptior omnibus unus,
Mortuus & propter nostræ mala crimina vitæ,
Vivus & è tumulo rediens tu dona tulisti
Tecum iustitiam vitæ haud pereuntis opesque,
Alti ascendisti super ardua sydera cœli,
Discipulisq; tuis misisti Numinis Ignes
Divini, precibus reverenter adoro precorq; que
Te, me ut defendas totius tempore vitæ,

A 3

Condonesq;

Condoneſq; mihi clemens peccata nefanda,
Quis tua perpetò lædantur nomina ſancta,
Rebus & in duris fidei me robore firmes,
Deſq; mihi ſancti ſanctiſſima munera Flatus,
Qui ſibi componat noſtro ſub pectore ſedem,
Et det laſſatis mollem captare quietem,
Conſervetq; ſacri nobis oracula verbi,
In quibus eſt omnis ſpes noſtra locata ſalusq;
Vix ea fatus erat, vellet jam lumina ſomnus
Condere, præterea (dictu mirabile) venit
Lamperto in mentem, Genitor quod maximus autor
Eſſet conjugij, Chriſtusq; jugalia donis
Hæc ſacra ornaret, vinum dum fecerit undâ
Ex liquidâ, teſtans ſibi grata hæc feſta fuiſſe,
Ignipotensq; tori quod AMOR gauderet amore
Legitimo; Tendit mox ergo ad ſydera palmas
Sic dicens; quoniam ſine conjuge ducere vitam,
Illicitis flammis uri eſt, Veneremq; fovere,
Alme Deus viduam jungas mihi ſive puellam,
Vt dum dura meo quædam cum corde putabo
Omnibus officijs minuatur, levet, auferat omnem
Sedula moeſtitiâ, curet mihi remq; domumq;
Sic tibi inoblito perſolvam pectore grates
Magnas, perpetuâ tua Nomina laude feramq;
Audiſt iſta Deus, nec ſe immemor eſſe Parentem
(Ah! ubi non meminit ſummus Rex ſe eſſe Parentem)
Atq; in ſubjectam tellurem mittere cælo
Divinum ſtatuit ſtellarâ in veſte miniſtrum,
Ergo ubi nox depulſa Solo, primaq; rubescit
Lampade Neptunus, revocatq; aurora laboreis,
Nuncius ecce! Dei magni delapſus Olympo
A ſummo ingreditur Lamperti limina teſti,
Atq; ſonos tenero tales effundit ab ore:

Inspeſtrice

Inspecrice opus est domui, quæ cuncta ministret,
Namq; ministrarum genus est hoc tempore fallax,
Ignavum, furax, infidum, turpe, rebelle;
Sunt Domino nostro cui coelum paret & æther,
Et mare, permultæ præstanti corpore Nymphæ
Vrbibus in cunctis, celebris **SERVESTA** profcædo,
Præ reliquis pulchris, ait, est ornata puellis,
Inprimis etiam viduis bellisq; probisq;
Quæ superant reliquas forma præstante puellas,
Illarumq; virent quædam florentibus annis.
Quarum quæ forma pulcherrima, præcipit **ANNAM**
Conjugij adjungi iussit tibi fautor & autor,
A qua discessit fato clarissimus atque
Ingenio celebris **VOITVS**, quæis laudibus ornem
Illam? Si pietatis opus specio illa beata est,
Si morum aspicio specimen, tota illa venusta est,
Si mentem interius lustro, tota illa pudica est,
Egregiam decorat generosa modestia mentem,
Si corpus cerno, nil non laudabile cerno,
Pulchram si faciem, quantum decus enitet inde?
Os roseum, niveæq; genæ, frons candida, cervix
Lactea, perficiam studio data iussa fideli,
Conjugiumq; parabo sacrum, inviolabile, sanctum.
Hæc ubi dicta dedit, mox se librabat in altum
Ad viduam pulchram veniens ita farier inquit:
(Hospitis adventu vidua en turbata recessit!)
Solve metum (dulcis paulatim instillat amoris
In viduæ venas flammam, quæ flamine nullo
In cinerem in tenebras abit) omnipotentis Olympi
Elegit summus Rector te ex omnibus unam,
Atq; pio iussit Lamperto nubere, nube
Ergo, eiusque uxor jam nunc assuesce vocari,
Dignus honore tuo est, suavi tuo amoreq; dignus

Corporis

Corporis ornat eum perpulchrè forma decentis,
Vita fidesque eius fuit inculpata, parentum
E stirpe insigni natus, si dicere laudes
Illorum vellem lux mi haud sufficeret una;
Namq; pater clarus meritis & clarus honore
Vir fuit, Afcaniae Ducibus placuitque beatis,
Afcaniae Ducibus placuisse haud ultima laus est
Hæc ubi finierat coelesti Nuncius ore
Aliger, extemplò paribus se sustulit alis
Summa petens rursus summi fastigia cœli.

Ædibus ergo exit sub tempora prima diei
Otræ Lampertus, viduæ & mox tendit ad ædeis.
Angelus en! alius venit obuius inter eundum
Illi, sic dicens: Salve, Lamperte, profectò
Quò tendis non ignoro, qui quærit amari,
Ut neq; quod iustum, neq; transgrediatur honestum
Hic studeat, prodesse modis nam quisque duobus
Crede potest, VERBIS ac REBUS, tutius autem
Et leuius multo est, verbis quàm rebus amorem
Quærere; cum ergo queas effundere fluminis instar
Verba, procul dubio tibi conciliabis amorem,
I, pete conjugium, venies in tempore primum
Quod rerum sit, venies gratus viduæ atq; patronis,
His dictis subito ex oculis ceu fumus in auras
Commistus tenues fugit. At Lampertus honestus
Ædes ingreditur fidam dextramq; pudicæ
Dat viduæ, hæc ipsi rursus suffusa rubore
Dans dextram pariter lætissima verba recenset
Aulæ, quæ dederat divus stellantis alumus:
Dextram igitur vestram conjugii, ait, expeto nostræ,
Humani cupio Lamperti Sponsaq; dici.

Sic placuit Fatis duo casta hæc corpora jungi,
Fatum in amore valet plus quàm gaza omnis, & omnis

Nobilitas

Nobilitas, Fato quoq; amans coniungitur omnis,
Et tibi Fata favent, Fatis de pectore grates
Perfolvas Lamperte ergò, dum montibus umbræ
Lustrabunt, convexa polos & sydera pascent.
Dicta sacris thalami venerunt tempora festis,
Emittunt igitur Sponsus iam & Sponsa ministros
Convivasq; iubent ad gaudia tanta vocari
Interea hiccè bovem mactat, porcum ille, tenellas
Alter oves, alter vitulum, & sic cuncta parantur:
Sponsus adest sermo incinctus, nunc Sponsaq; casta
Præcipit, ut PAVLVS famulis det signa vocatis
Ære cavo; auditur concentus in urbe tubarum,
Tympana clara sonant, resonat clangoribus æther,
Vndiq; visendi studio per strata viarum
Accurrunt pueri teneri, teneraq; puellæ,
Atq; etiam ancillæ, quibus esset honestius atq;
Utilius, melius, Dominæ quoque gratius ipsi
Castæ, plena colo deducere stamina longa,
Haud mora continuò, cernentibus omnibus, ecce!
Ædibus in notis juvenes castæq; puellæ,
Matres conveniunt, celebres pietateq; patres,
Et sacra templa petunt Sponsum, & comitantur euntem,
Subsequitur gradens tardè spectabilis ore
Eximio, formâ quæ alias supereminet omnes
Sponsa, cui collo demissa monilia pendent:
Æde DOBERKOVIVS citò percutit organa sacra,
Septemq; obloquitur numeris discrimina vocum;
Stat medio magnus VINCENTIVS arte canendi
Atq; tenet baculum dextrâ clavemq; sinistrâ,
Circa ipsum pueri multi, & studiosa juvenus,
Collegæ inducunt animum cantare rogati
Accedit doctus longâ cum veste sacerdos,
Et iunctis manibus cupidos coniungit amantes.

B

Interea

Interea proceres, juvenes castæq; puellæ
Et matres sanctis unum Deum in ordine Trinum
Sollicitant precibus: Pater omnipotentis Olympi,
Autor conjugij, quoniam tua sancta voluntas
Est, ut virgo viro iungatur casta modesto
Vna uni, una fides sit, fac mens una duobus,
Vna salus, unum sit pectus, amorq; favorq;
Vnus, pascere, fove, moderare, tuere, gubernare
Hosce novos Sponfos, mens sana in corpore sano
Illis sit, ducantq; diu sine crimine vitam,
His actis, resonat templum venerabile cantu,
Organa culta sonum dant & tuba, buccina, buxus;
Virgineo comitata choro & matrum agmine casta
Sponsa venit, sequitur Sponsus, quem mille sequuntur
Magnanimi proceres, quorum Respublica magna
Paret consiliis, juvenes tandem hosq; sequuntur
Omnes suscipiunt gressus ad limina læti,
Queis dulcis thalami celebrari gaudia debent,
Et dextram dantes felicia fata precantur
Hisce novis Sponsis, pariterq; ante ora parentum
Incedunt pueri, atq; ferunt sua munera Nuptæ,
Quo facto capiunt sedem, ornat grandior ætas
Quos, proceres, matres, juvenes, castæq; puellæ;
Ancillæ & famuli manibus dant ordine lympham
Cæruleam, tonsisq; ferunt mantilia villis,
Atq; epulis onerant mensas & plena reponunt
Pocula, tunc omnes dapibus sua corpora curant,
Atq; inde evacuant spumantia pocula Bacho.
Hinc ubi pulsa fames, sitis & restincta bibendo
Buccina mota tremit, longoq; foramine buxus
Dat cantum, certant juvenes agitare choreas
Virginibus castis; sub prima crepuscula noctis
Pars iterum coenant, pars vinum in pocula fundunt,

Pars

Pars sumunt haustus, pars neſtunt colla lacertis,
 Omnia mundicies ſic per convivia regnet;
 Membra toro apponunt tunc Sponſus Sponſaq; caſta
 In placido perferre toro quis nollet amorem
 Lamperte & ambroſium Chriſti ut ſentiret amorem,
 Fœdera qui thalami probat, atq; eſt autor amoris.
 Abrumpo calamum nunc, gaudia ſanctaq; ſanctis
 Confirmo votis, votis nam Ihoſa movetur:
 Larga adſit, Lamperte tibi benedictio ſummi
 Patris, naſcantur felicia pignora lecto
 Veſtro, vos ſervet ſtellantis Reſtor Olympi
 Incolumes, magnus dum mundus ſecula volvet,
 Dum iuga montis aper, fluvios dum piſcis amabit,
 Dumq; thymo paſcentur apes, dum rore cicadæ
 Hoc peto COPPENIUS, Deus addat plura petitis.

Moris amoris & honoris ergo ſcribebam Ioannes
 Cöppenius S. Anhalt.

ALIVD.

Cœni ex ſpuma (quod mirum) dicitur ortum
 Accepiſſe Venus, tenerorum mater amorum,
 Fœderibusq; eadem præſecta jugalibus olim,
 Corporibus faciat quæ mens ſit ut una duobus.
 O brutas hominum mentes! ô peſtora cœca!
 Non Venus hoc laſciva, Deus dignatur honore
 Hoc meritò, ſocij qui primus fœdera lecti
 Sanxit, & illicitis æternas ignibus addit
 Pœnas, everſæ damnum quod triſte Gomorrhæ
 Indicat, & Sodomæ, quod regna everſa loquuntur.
 Ergo quòd exoſus ſociâ ſine coniuge vitam,
 Numinis hortatu, thalami LAMPERTE ſubire
 Iura paras, te digna facis, laudemq; mereris
 Non minimam, cœptisq; tuis Deus annuit ipſe:

B 2

Annuit

Annuit & multis ornatam dotibus **ANNAM**
Vxorem tibi conciliat, pietatis & artis,
Virtutisque simul starentis honore Magistri,
ALBERTI viduam **VOITI**, fidamq; maritam,
Quem Praefectorem coluit Schola, Gymnasiumq;
Illastre audivit quondam diversa docentem:
Cuius honos, nomenq; simul, laudesq; manebunt
Tali Sponse tibi gaude, latere maritá,
Quæ pietate cluet, casto quæ nata parentum
Sanguine, virtutis quæ primis semina ab annis
Imbibit, ipsa inter mores educta decoros:
Cui non ulla deest partarum copia rerum
Dulcia quæ loquitur, parcaq; silentia voce
Temperat, inq; preces sanctas, relamq; columq;
Assidue incumbit, proprijs testudinis instar
A Edibus hærescens, quæ non hinc inde vagatur.
Hæc tibi sollicito evellat de pectore curas
ANNAM tuum decus, & tua gaudia, summa voluptas,
Spinosas adimat curas, hæc vulnera curet
Cordis, in adversis rebus tibi dulce levamen
ANNAM, salutiferum hæc eadem medicamen amoris.
Vtere eâ, donec cum vitâ luce fruëris:
Oscula sume labris, hanc solam semper amato,
Sponsaq; tu par li Sponsum complectere amore,
Sitque tibi cordi pietas, quæ præmia certa
Et præsentis habet vitæ, vitæque futuræ.
Talibus auspicijs, vigeat Concordia dulcis,
Absit Eris thalamo infelix, sint foedera vestri
Sint ista coniugij, vos mutuus ardeat inter
Sic amor, invideant alij licet, omnia fausta
Succedant vobis, beet & vos copia pleno
Cunctarum cornu rerum, pulcherrima proles,
Pampinus ut vitem decorat, ceu termes olivam,
Sic semper vigeat, mensam sic cingat & ornet,
Nec mors coniunctos seris nisi solvat in annis
Hoc precor ex animo, mecum gratantur amici
Hoc Sponsis, optant mecum tua leura sodales.
Fia gratulationis ergo **F. Fridericus Hamelius S**

ALIVD.

 *V*amvis fas esset, mœstas expromere voces,
Carmina nec siccis composuisse genis.
Dum violenta fuit pestis, juvenesq; senesq;
Cum pravusq; bonos mors violenta rapit:
Attamen hac inhibere decet nos luce dolores:
Hac latis fas est, cor recreare modis,
Qua pietatis amans, virtuteq; pradius omni,
LAMPertus thalami gaudia sancta parat:
Gaudia enim nostro sunt hac gratissima Christo,
Nectare mutatas qui rubefecit aquas,
Ut testaretur sibi talia festa probari,
Qua celebrant socij gaudia sancta tori.
Hunc Sol ergo diem meliori sydere sparge,
Purius & rutilo funde nitore jubar,
Purgatus niteat discussis nubibus æther,
Nec tepidus pluvias concitet Auster aquas.
Tuq; venenatas mors importuna sagittas
Absconde, & nulli peste die hac noceas;
Peste die hac noceas, quos lecti fœdera casti
Coniugiumq; malâ temnere mente iuvat.
Aut quos illicitis flammis amor impius urit,
Delectatq; toro fœda libido vago.

B 3

Promite

Promite convivæ suaves, è pectore voces,
Læticæ cantu plurima signa date.
Omnes exultate, dapæ præsumite, tristis
Mens absit, vino quisq; domate sitim.
Auspicio juvenum ad commercia grata Choreas
Nunc invitantur, femina, virgo, puer.
Ad me defertur vultu quoq; virgo pudico,
Ad dulces ergò membra levabo modos:
En! quoq; nî fallor, summis virtutibus auctam
Sponsam Sponsus habet, vultq; movere pedem.
Sic decet, & fas est, nuptam mens casta mariti
Ut colat, & toto pectore semper amet.
Vivite felices ambo, Concordia semper
Ambiat & vestrum protegat ipsa torum.
Cedant mœstitia vultus, incommoda cedant:
Et vestra impediât gaudia triste nihil.
Unus amor sit, & una fides sit, & una voluntas:
Et vestri niteat læta propago tori. (vit,
Quod superest, Deus omnipotens, qui cuncta crea-
Vos flectat, servet, tempus in omne tegat.

In significationem amoris & benevo-
lentiæ Andreas V Voltherus F.

ALIVD.

Sol & Luna matrimonij typus.

Conjugij speciem præbent duo lumina cœli,
 Vxorem Phœbe, Solq; virum referens.
 Nam velut ille sua collustrat luce sororem,
 Sic uxor splendet comparis ore sui.
 Solis tolle jubar, nigrescent cuncta tenebris,
 Est expers lucis, coniuge nupta carens.

Viuifici Phœbus fons est auctorq; caloris,
 Alget at in viduo foemina sola toro.
 Suppeditat plantis Titan nascentibus auctum,
 Foetificat mulier semine foeta viri.
 Sed Lunæ quid, ais, commune est atq; maritæ?
 Quæ referam paucis, accipe Sponse memor.
 Luna renascentes cum primùm colligit ignes,
 Pallefcens, mentem pallidulo ore notat.
 Tellurem pluvijs irrotat, & imbribus agros,
 Arcta nec effusos ripa capit fluvios;
 Sic conjux torva contristat fronte maritum,
 Et curis cumulat moestitiaq; suum.
 Sin ortu in quarto suffuderit ore ruborem
 Cynthia, ventorum flamina crebra ciet.
 Haud aliter furias confessa rubore marita,
 Evertit rixis percita bile domum.
 Sed velut affulgens Latonia luce serena,
 In faciem cœlum cogit abire suam:
 Arridens blando sic consors ore cubilis,
 Gaudia conciliat lætitiãque viro.
 Hos vultus, Lamperte, tuæ precor oraq; Sponsæ,
 Quæ tecum jungit foedera casta tori.

Luna

Luna sit illa tibi, lætoq; arrideat ore:
Ceu Phœbe, radiis splendeat illa tuis.

Caspar Sigismundus Bersmanus.

A L I V D.

Νυμφίω σὶ Νύμφη ὡς τῶ χρεῖσῶ ἀγαπητοῖ
Ζεύγυνται, τέτοις γνήσιός ἐστιν ἔρωσ
Νύμφι⊙ ἢ Νυμφῆσ κεφαλῆ, ἢ σῶμα δὲ αὐτῆ,
Σώματι δ' ἐν δίτῳ εἰς βασιλεὺσ ἔρωσ.
Ἀλλὰ δὲ παυδαίη φρονίτῆσ κεφαλῆν ἀγακίησ,
Νυμφίω ἢ Νύμφη φρονίτῆ⊙ ἐπὶ ἀγ.

Πρὸσ δ' ἄγιον βωμὸν Νύμφη ἰλιπαρῆσ κατὰ κείτῃ
τῆσ λάβησ πεσβόλου Νυμφίου ὀχομδῆ.

Αἰδεσίμησ χρεῖσὸν γυνεῖτ' ἐκκλησίη εὐχῆσ,
Ὡσ μὴ ἐλείπειν παύτῃ ἐρεχθομδῆ.

Μήτε φοβῆν σὺ αὐταῖουσ, ἀτυχήματα μήτε,
Ἄρχοντῶ χρεῖσῶ, πῶμα δὲ κέτμ⊙ ἀγῆ

Ταύτῃ παυθήκῃ γαμικὸν φῶ⊙ εὐ καταθήκῃ
τοῖο γάμοιο ἔχον σύμβολα ἔρενίσ.

Τούτων ἐκμελέτῃ, Ἐ τῶ ἐνικάτῃσ θυμῶ
τῶν ζεύγουσ ἀγίωσ ἀψίκορ⊙ γαμέωσ

φιλίας ἐρέκῃ

Elias Schmidt S.

A L I V D.

Hæc dies hæc est qua te pia gaudia fleant
O LAMPERTE! Deum quis neget esse thori
Authorem & thalami quoniam te scedere iunxit,
Et pulcro ornavit munere conjugii.
Ergo tibi tantos Sponse optime grator honores,
Et faxit, videas pignora cara, DEVS.
Vivite concordæ grandævi Nestoris annos,
Vivite Mathusalæ secula longa, psecor.

Abrahamus Davidis Virici filius.

F I N I S.

№ 1996

8

U

ULB Halle 3
 002 063 808

Sh

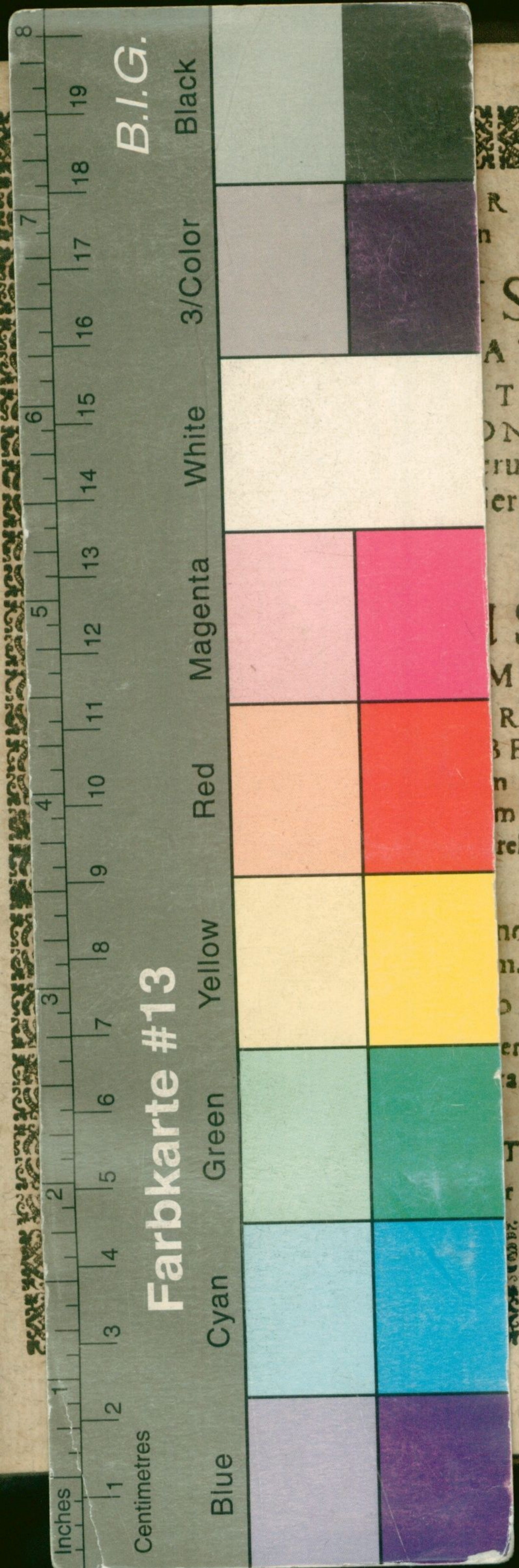
nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

28 a / 50 / 1996 /

U 8 17

M

DX

REM
 SSIMI
 ATE, PRV.
 TORITATE
 NYMI LAM.
 rum Sorabo
 erva,

SSIMA
 MA ANNA
 RISSIMI ET
 BERTI VOITI
 n Prorektoris, ac
 m Professoris
 relicta

no clbC. VII.
 n.
 amicis,
 ersibus nomina
 a.

T Æ,
 Anno 1607.

91.
104

